

Eindreflectie – Werkplekleren 1

Het begin

In het begin van Werkplekleren 1 wist ik niet waar ik me aan moest verwachten. Vele anderen vertelden me dat het niet zo moeilijk ging zijn en dat we pas in het volgende semester het moeilijk gingen krijgen. Ik ben het hier niet mee eens, ik ben mezelf verschillende keren tegengekomen en heb zeker en vast veel geleerd.

Organisatie

Ik ben altijd een persoon geweest met enorm uitstelgedrag, maar om dit schooljaar anders te laten lopen dan mijn vorige, wist ik dat ik me moest herpakken. Organiseren en plannen waren nooit mijn sterkste kanten en toen de eerste opdrachten binnenkwamen moest ik hier dan ook heel hard aan werken. De persoonlijke opdrachten (POP) waren dan nog niet zo moeilijk om te plannen, maar toen kwam het groepswork. Ondanks ik wel een persoon ben die graag in groep werk, merkte ik al snel dat plannen in groep nog moeilijker is. Wat me al snel opviel is dat mijn groepsleden ook last hadden van het uitstelgedrag en toen heb ik mezelf verrast. Ik kwam naar voren als de “georganiseerde” van de groep, omdat ik voelde dat iemand het moest zijn. Dit was dan ook volledig uit mijn comfortzone, maar ik vind van mezelf dat ik het goed heb gedaan. Zo hebben we ook het groepswork tot een goed einde kunnen brengen. Het was natuurlijk niet altijd even gemakkelijk en er waren dan ook momenten die beter gepland konden zijn. Ik heb dus wel nog een weg te gaan op organisatorisch vlak, maar ik ben trots op mezelf, op de verandering die ik al heb kunnen maken op dit gebied.

Persoonlijk

Deze rol opnemen heeft er dan ook voor gezorgd dat ik mezelf als persoon vaak ben tegen gekomen. Ik verplichtte mezelf om anders te zijn dan ik altijd was, dus dat was soms ook vermoeiend. Iemand die eerst zo veel last had van uitstelgedrag en graag mee een leidersfiguur volgde, moest nu iemand zijn die een groep leidde. Hierdoor merkte ik dan wel dat ik meer gestrest was dan vroeger, wat ook een impact heeft gehad. Het omgaan met stress is ook iets waar ik aan moest werken, maar ik ben wel iemand met doorzettingsvermogen. Dit schooljaar is dan ook het jaar dat ik me ook echt moet bewijzen, niet enkel aan de personen die dicht bij me staan, maar ook tegenover mezelf. Tot nu toe ben ik wel trots met hoe ik bezig ben. Ik ben niet perfect, maar ik heb wel het gevoel dat ik de dingen niet meer laat liggen en laat opstapelen. Dat ik er echt volledig voor ga en dat ik de kansen grijp die voor me liggen. Dit is dan ook de eerste keer dat ik me echt kan inbeelden dat ik dit voor de rest van mijn leven kan doen of toch voor een lange tijd. Ik kan mezelf meer zijn en inspelen op mijn creativiteit. Ik omring me ook met mensen die me hierin steunen en dat helpt me ook enorm. Sociaal zijn en connecties aangaan, is iets wat ik altijd graag deed. Dit heb ik de laatste jaren ook wat laten liggen, dus ik ben trots dat ik mezelf weer zo open stel. Als de groei op persoonlijk vlak zo blijft doorgaan, dan ga ik mezelf nog heel trots maken.

Technisch

Toen ik aan deze richting begon wist ik niet 100% wat ik moest verwachten qua vaardigheden. Ik had dan ook helemaal geen voorkennis op dit gebied, ik ben altijd iemand geweest dat mijn pionnen heeft ingezet op richtingen in de zorg. Een volledige omkeer dus op technisch gebied. Ik heb dan ook het gevoel dat ik al zo veel heb bijgeleerd op nog geen half jaar tijd en ik heb ook het gevoel dat het me enorm hard ligt. Spijt dat ik dit nog niet eerder probeerde. Het coderen, het designen in programma's

zoals Adobe XD, dingen waar ik nog niet helemaal comfortabel mee ben. Toch heb ik het gevoel dat ik al enorm heb bijgeleerd en dat ik al ver ben gekomen. Dit door de lessen die we kregen, maar vooral de uitdagende opdrachten. Het groepswerk om een dashboard te maken en om een online portfolio te maken. Twee opdrachten die me enorm hebben uitgedaagd, om eens te kijken wat ik al beheers en wat nog niet. Mijn vaardigheden die met creativiteit te maken hadden en de vaardigheden om tot het gewenste eindresultaat te komen, werden dus zeker beoefend. Ik heb zeker nog een grote weg af te leggen op technisch gebied, maar ik doe mijn best meer dan ooit om vaardigheden onder de knie te krijgen. Ik hoop dat ik, ondanks ik geen voorkennis heb, het toch ver kan schoppen.

Soft skills

Als persoon ben ik altijd wel een doorzetter geweest, zoals ik al eerder aangaf. Een persoon die steeds respect zal tonen voor een ander, maar ook assertief is op het juiste moment. Ik bezat wel al enkele kwaliteiten die handig gingen zijn voor in het werkveld. Initiatief nemen, besluitvaardig zijn en resultaatgericht zijn, zijn dan weer soft skills die ik heb leren opbouwen doorheen Werkplekleren. Reflecteren en nadenken over hoe ik zelf wil zijn en mezelf wil tonen op professioneel gebied is ook iets waar ik me wel mee bezig hield. Ik hoop dan ook meer van deze vaardigheden bij te leren. Dit vooral door mezelf uit te dagen en er steeds voor blijven te gaan. Dat is dan ook mijn doel voor Werkplekleren 2. Doen waar ik mee bezig ben en openstaan om nieuwe vaardigheden bij te leren. Dit op zowel het gebied van soft skills als op het gebied van hard skills. Ik heb dan ook het gevoel dat ik nog veel kan en moet bijleren. Ik weet wel niet precies wat ik moet verwachten en wat ik exact nog wil bijleren, maar ik sta dan ook open voor alles. Dus openstaan voor nieuwe dingen is het doel voor de rest van het eerste jaar. Openstaan om meer te leren over de digitale wereld en hoe mijn creativiteit hier op kan inspelen. Openstaan om mezelf verder te ontplooien en mezelf tegen te komen en hier mee leren om te gaan.

Werkplekleren 2

In mijn geval heb ik dus niet echt iets gemist in Werkplekleren 1. De vrijheid die we kregen, hoe we hier mee om moesten leren gaan en dingen tot een goed einde brengen. Dat is wat ik ook verwacht in Werkplekleren 2. Dit natuurlijk deels met begeleiding, begeleiding die steunt om jezelf te leren kennen en begeleiding die je ondersteunt bij de vaardigheden waar je het even moeilijk bij hebt.